

σπανίως, διότι ἐδῶ ὅλοι σχεδὸν τὸν ἐγνώριζον.

Ἡμέραν τινὰ ὁμως, εἶδε γραίαν τινὰ κόπτουσαν χόρτα. Τὴν ἐπλησίασε, τὴν ἐχαιρέτισε καὶ ἐκ τῆς ἀπαντήσεως «καλημέρα σας Κύριε,» ἐνόησεν ὅτι ἡ γραία δὲν τὸν εἶχε ποτὲ ἰδῆ.

Τὴν ἐπλησίασε περισσότερο· ἐγὼ ἰστάμην ὀπίσω· ἤμεθα μόνοι τὴν στιγμὴν ἐκείνην.

— Δὲν μοῦ λέγετε, καλὴ μου γυναῖκα, εἰμπορεῖτε νὰ μοῦ δώσετε καμμίαν πληροφορίαν περὶ τοῦ Βασιλέως;

Τὸν ζητῶ καὶ δὲν τὸν εὕρισκω.

— Ἐγώ; . . . Δὲν τὸν εἶδον ποτὲ τὸν Βασιλέα μου . . . Δὲν τὸν γνωρίζω.

— Μοῦ εἶπαν ὅτι κυνηγεῖ ἐδῶ εἰς αὐτὰ τὰ ὄρη! Ἐπεθύμουν νὰ μάθω ποίαν διεύθυνσιν ἔλαβε, διότι ἔχω ἀνάγκην νὰ τὸν ἰδῶ.

— Χμ . . . Εἰξεύρω ὅτι ὁ Βασιλεὺς πρέπει νὰ εἶνε εἰς αὐτὰ ἐδῶ τὰ ὄρη . . . ὅλοι λέγουν πῶς εἶνε ἀλλ' ἐγὼ δὲν τὸν εἶδον ποτέ.

— Καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ὄρη τί λέγουν διὰ τὸν Βασιλέα, καλὴ μου γυναῖκα;

— Ἄ! . . . λέγοιεν τόσα πράγματα!

— Ἄς ἀκούσωμεν . . . λέγετε.

— Λέγουν πῶς εἶνε καλός, γλυκὺς γενναῖος . . . Κάμνει τόσα καλὰ εἰς τὰ ὄρη μας . . . εἶναι ἐπὶ τέλους ὁ καλὸς μας ἀγγελος, ἀλλὰ . . .

— Ἀλλὰ τί; ἐξκολουθήτε.

— Λέγουν πῶς ἔχει ἓνα μεγάλο κακὸ ἑλάτωμα.

— Ὡ . . . Ὡ . . . Ποῖον;

— Λέγουν πῶς ἀγαπᾷ παρὰ πολὺ τὰς γυναῖκας.

— Ἐ, τοῦτο εἶναι ἐγκλημα . . . τὸσον περισσότερο μάλιστα ὅταν αἱ γυναῖκες εἶναι ἀξιαγάπηται . . .

— Ἐγκλημα ὅχι . . . Ἀλλ' ἓνας Βασιλεὺς ἔπρεπε νὰ εἶνε ὀλιγώτερον τρελλὸς διὰ τὸ ὠραῖον φύλον.

— ὁ Βασιλεὺς ἐξερράγη εἰς ἀκράτητον γέλωτα. Ἐχαιρέτισε τὴν γυναῖκα, καὶ φθάσας τὴν ἀκολουθίαν του ἀπέστῆλεν ἀξιοματικόν τινα ὅπως φέρῃ ἑκατὸν λίρας εἰς τὴν γραίαν, λέγων αὐτῇ ὅτι τὰς στέλλει ὁ Βασιλεὺς ἐπειδὴ ἂν ἐνίοτε ἀρέσκετο νὰ ἀγαπᾷ τὴν γυναικεῖαν ὠραιότητα, ἐξετίμα οὐχ ἥτον πάν

τοτε τὰς τιμίας καὶ ἐργατικὰς γυναῖκας τῶν ὁρέων του.

Φαντασθῆτε τὴν δυστυχῆ γραίαν! . . . Ὀλίγον ἔλειψε νὰ χάσῃ τὸ λογικόν της.

* *

Τὰς Κυριακὰς δὲν ἦτο κινήγιον ὅλη ἡ ἡμέρα ἦτο ἀφιερωμένη εἰς ἀνάπαυσιν.

Ὁ Βίκτωρ ἤκουε τὴν λειτουργίαν. εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ χωρίου. Κάθε Κυριακὴν ἐδίδε 200 λίρας εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἀνὰ δύο λύρας εἰς ὅλους ἐκείνους ἐκ τῶν χωρικῶν οἵτινες εἶχαν ἀκούσει μετ' αὐτοῦ τὴν θείαν λειτουργίαν.

Μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ὁρη-σκευτικοῦ τούτου καθήκοντος, ὁ Βίκτωρ ἐκάθητο ὑπὸ τὸ περίστυλον, ἐνίοτε δὲ ὑπὸ τι δένδρον, καὶ ἐκεῖ ἤκροάζετο ὅλα τὰ τέκνα τῶν ὁρέων.

Ἐνεθάρρυνε, παρηγόρει, συνεβούλευε πατριῶς, ἐδοθήθη τοὺς πάντας . . . Οὐδεὶς ἐξ ἡμῶν ἀνεχώρει ἐκεῖθεν χωρὶς νὰ σφίγῃ τὴν χεῖρα τοῦ Βίκτωρος, χωρὶς παρ' αὐτοῦ νὰ εὐεργετηθῇ.

Π. Α. ΒΑΛΒΗΣ

Η ΚΟΡΗ

Στήθια της ἔχει τὸν ἀφρὸ ἡ θάλασσα κι'

[ἀγκάλη

τὸ κύμα της τὸ ἀπιστο, καὶ χεῖλη τὸ

[περιγιάλι!

Ἐχει κι' ἡ κόρη τὸ ἀφρὸ σ' τὰ στήθια

[της καὶ ἐκείνη,

καὶ κύμα της ἀγκάλης της, τὸ φίλημα

[ποῦ δίνει.

Κὴ ὅσα τὰ χεῖλη ἐκείνης κρυφὰ κρατοῦνε

[κάλλη,

στ' ἀχειλὶ ζωγραφίζονται τῆς κόρης

[τὸ κοράλι . . .

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΛΑΝΤΣ.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Κατ' αὐτὰς ἐτελεύτησεν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ὁ περιφανὴς ἠθοποιὸς Φέχτερ, περὶ οὗ διηγούνται τὸ ἐξῆς

ἀνέκδοτον. Ὅτε διηύθυνε τὸ ἐν Λονδίνῳ θεάτρον τοῦ Λυκείου, ἐδέχετο μυστικῶς τὰς ἐπισκέψεις τοῦ ὑπεραγαπήσαντος καὶ θαυμάσαντος αὐτὸν πρίγκιπος τῆς Οὐαλλίας, ὃν καὶ ἐδίδαξε πῶς δύναται νὰ παρέρχηται εἰς τὸ δημόσιον ἄγνωστος καὶ φορῶν προσωπεῖα ὀλίγον ἢ οὐδὲν διαφέροντα προσώπου ἀληθῶς ἀνθρωπίνου. Ἀμα ἐκμαθὼν τὴν τέχνην ὁ πρίγκιψ κατώρθωσε νὰ ἐξαπατήσῃ πλεονάκις τοὺς ἐν τῇ αὐλῇ. Μιᾷ τῶν ἡμερῶν παρέστη ἐνώπιον τῆς μητρὸς του ὡς ἐπαίτης τοῦ Λονδίνου φορῶν βράκη καὶ ἐπιδεικνύμενος αἰμάσσοντα τραύματα, ἔλκη καὶ οὐλὰς ἐπὶ τῶν ἡμιγύμωνων κνημῶν. Ἡ Βασίλισσα Βικτωρία ἐπτολήθη, ὡχρίασε καὶ διέταξε τὰς θεραπαίνας νὰ ὠθήσωσι τὸν αὐθάδη ἐπαίτην ἐκ τῶν ἀνακτόρων. Ὁ πρίγκιψ ἀφῆκε νὰ ἀναγνωρισθῇ μόλις ὅτε κατέβη εἰς τὸν πολῶνα, ἀφελὼν τὸ προσωπεῖον.

Ὁ ἀκάματος γάλλος φυσιολόγος Φλωράρ. Πρεβόρ, ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ἀσχολούμενος νὰ ἐρευνᾷ τὸν στόμαχον διαφόρων ἐντομοφάγων πτηνῶν, ἐδημοσίευσεν ἀρτίως νέον τῶν ἐρευνῶν του κατάλογον, μνημονευθέντα καὶ ἐπαινεθέντα ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς Γερουσίας καὶ τῶν μελῶν τῆς Ἀκαδημίας. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ἠρεύνησε τοὺς στομάχους ὀκτωκαίδεκα χελιδόνων ἐκ τοῦ εἶδους τῶν ἐν ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς οἰκούντων κυψέλων, οὓς εἶχε συλλάβει κατὰ διαφόρους ὥρας τοῦ ἐνιαυτοῦ. Εὗρε δὲ 8,390· ὥστε εἰς ἕκαστον πτηνὸν ἀναλογουσι καθ' ἑκάστην ἡμέραν 466 ἐντομα. Ὁ ἀναπολὼν κατὰ νοῦν, ὅτι ἐν τοῖς στομάχοις τούτοις οὔτε χόνδρος σίτου εὕρεθῃ, οὔτε ἔχνος τι ὀπωρικοῦ ἢ βοτάνης, δύναται νὰ ὑπολογίσῃ ἡλικίαν ὠφέλιαν τὰ πτηνὰ παρέχουσιν εἰς τὴν γεωργίαν.

Καὶ αἱ κυραὶ μονομάχοι.—Ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ κατὰ τὸν τελευταῖον μῆνα ἐξ μονομαχίαι διεδραματίσθησαν μεταξύ δεσποινίδων! Ἡ τελευταία τῶν μονομαχιῶν τούτων εἶναι καὶ ἡ μᾶλλον περίεργος. Αἱ ἀντίπαλοι Ἑδελίνα Μάσων καὶ Ἰωάννα Λαδσέιμ διετέλουν ἐν παρθενα-

γυαλίω οὐται οἶλοι, τὴν δὲ φιλικὴν αὐτῶν σχέσιν ἐπικολούθησαν καὶ ἀφοῦ ἀπεμαθήτευσαν. Ἡ εἰς μονομαχίαν πρόσκλησις προσήλθεν ἐκ παγινιδίου, ὡς ὁ πλον δὲ ἐξελέχθη τὸ πολύκροτον. Αἱ ἀντίπαλοι ὤφειλον νὰ βαδίσωσιν ἡ μὲν πρὸς τὴν δὲ καὶ νάνταλλάξωσι τρεῖς σφαίρας εἰς ἀπόστασιν κατ' ἀρέσκειαν. Ἡ Ἑβαλίνα πρώτη ἐξεκένωσε τὰς δύο βολὰς τῆς καὶ περιέμενε, τότε ἡ Ἰωάννα, πέντε προχωρήσασα βήματα, διὰ τῆς πρώτης βολῆς τῆς διεπέρασε τὸν δεξιὸν βραχίονα τῆς ἀντιπάλου τῆς ἥτις ἐκβαλλοῦσα κραυγὴν ἐλιποφύγησε. Μάρτυρες κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην μονομαχίαν ἦσαν δύο ὑποδιδασκάλισσαι τοῦ παρθαναγωγείου, ἐνθα εἶχον ἀνατραφεῖν αἱ δύο δεσποινίδες. Ἡ πληγὴ τῆς δεσποινίδος Ἰωάννας Λαδσεῖμ προκάλεσε τὴν τομὴν τοῦ βραχίονος.

Ἡ ἑφταμερὶς τῆς Πέστης ἀφηγεῖται τὸ ἐξῆς περιεργότατον γεγονός, δι' οὗ ἀπαξ εἴη ἀποδεικνύεται ἡ θυμοσοφία τοῦ ἐλέφαντος. Πρὸ τινων ἡμερῶν ἐν τῷ θηριοτροφείῳ τῆς Πέστης περὶ τὰ μεσάνυχτα ἐνῶ πάντες ἐκοιμῶντο, φύλαξ τις κοιμώμενος πλησίον τριῶν ἐλεφάντων, αἰφνης ἐκ τῶν κραυγῶν τῶν παχυδέρμων τούτων. Ὁ φύλαξ κατ' ἀρχὰς ἐνόμισεν ὅτι κύων τις ἡ γαλῆ εἰσῆλθεν εἰς τὸ θηριοτροφεῖον, μετ' ὀλίγον ὁμοῦ ἤκουσαν ὑπόκωφόν τινα κρότον, ὅστις προήρχετο ἐκ τῆς ἀποσθήκης τῶν ἐνδυμάτων, καί μετ' ἑξῆς παρὰ τὸ θηριοτροφεῖον. Προχώρησεν ἡμέρα μέχρι τῆς θύρας καὶ παρετήρησεν, ὅτι ἀγνωστός κρατῶν κλεπτοφάναρρον, πρὸς τὰ νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὴν ἱματιοθήκην. Τάχιστα ἔλυσεν τὸν μεγαλείτερον τῶν ἐλεφάντων, οὗτος δὲ κατανοῶν τὴν πρόθεσιν τοῦ κυρίου αὐτοῦ, ἐτέθη πρὸ τῆς θύρας καὶ ἐμφράξας

τὴν ἐξόδον τῷ κλέπτῃ, συνέλαβεν αὐτὸν μέχρις οὗ ἐλθοῦσα συνέλαβεν αὐτὸν ἡ ἀστυνομία.

Ὑποδηματοποιὸς τις Ἕλλην Ἰωάννης καλούμενος, μετερχόμενος ἀπὸ δεκαετίας τὸ ἔργον αὐτοῦ ἐν Γαλατῇ ἀγῶν τὸ πεντηκοστὸν περίπου τῆς ἡλικίας ἔτος παρουσιάσθη τὴν παρελθούσαν δευτέραν εἰς τὸν ἐν Γαλατῇ Μερκεμέν ἐνθα ἐδήλωσεν ὅτι θίλει νὰ ἀσπασθῇ τὸν Ἰσλαμισμόν. Συνειπὼς τοῦτου προσεχθεὶς ἐνώπιον τοῦ Σεῖχ οὐλ Ἰσλάμ ἀπήγγειλεν τὴν νεομισμένην ἐκείνην ὁμολογίαν, τὴν ἀπαιτούμενην πρὸς παραδεχθῆν ἐν τῷ Μουσουλμανικῷ νόμῳ. Ἐν τούτοις ἐγνωστοποιήθη τῷ νεοφύτῃ, ὅτι ὤφειλε τὴν ἐπιούσαν νὰ ὑποβάλλῃ καὶ ἀναφορὰν εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πύλιν τοῦθ' ὅπερ παρεδέξατο, ἐπειδὴ δὲ ἡ ὥρα ἦτο προεχωρηκυῖα αὐτὸς δὲ εἶχε δηλώσει ὅτι δὲν ἔχει κατοικίαν, τῷ ἐπετράπη, νὰ διανυκτερεύσῃ ἐν τῷ δωματίῳ τῷ ἐν Σεῖχουσλαμάτῳ φρουρόντων χωροφυλάκων, ἀλλὰ τὴν πρωΐαν τῆς ἐπιούσης, καθ' ἣν στιγμήν ὁ ὑποδηματοποιὸς εὐρέθη μόνος εἰσῆλθεν κρυφὰ εἰς ἄλλο δωμάτιον καὶ ἀνοίξας ἀθρόωδως παράθυρόν τι ρίπτεται ἀπ' αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ. Διαβᾶται τινὲς ἰδόντες αὐτὸν κείμενον ἐκτάδην ἐσπευσαν νὰ ἀναγγεῖλωσι τὰ περὶ τούτου εἰς τὴν ἀστυνομίαν ἥτις μετῴνηκεν αὐτὸν εἰς τὸ πλησίον τέμενος, ὅπου καὶ μετ' ὀλίγον ἐξέπνευσεν· αὐθημερόν δὲ καὶ ἐνταφιάσθη μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς εἰθιμῆς νεκροψίας.

Περίεργος ἐπιστολὴ τοῦ Ἰωσήφ Βοναπάρτου ἀνακαλυφθεῖσα ἐπ' ἐσχάτων ἐδημοσιεύθη εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς ἐφημε-

ρίδας. Φέρει ἡμερομηνίαν 23 Αὐγούστου 1775, ἀπεστάλη δὲ εἰς τὸν κ. Isoard εἰς Λίχ-εν-Πρανίεν. Διὰ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης ὁ πρωτότοκος ἀδελφός τοῦ Ναπολέοντος Α' συνιστᾷ εἰς τὸν σίλον τοῦ θερμῶς τὸν δεκαεξαετῆ μαθητὴ τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς καὶ ἀδελφόν του ὅστις δραπτεύσας ὡς ἐκ τῆς ἀντιπαθείας τοῦ πρὸς τὸ στρατιωτικὸν στάδιον ἀπῆλθεν εἰς Λίχ, ἀποδυθῆ εἰς τὸν κληρικὸν βίον.

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ Α'. ΓΡΙΦΟΥ

Τὸν βουκόλον θέλετε εὑρεῖ ἐπὶ τοῦ μειώπου τῆς κεφαλῆς τοῦ βοῦς.

Ἐλυσαν δ' αὐτὸν πρῶτος ὁ κύριος Ἡρακλῆς Πίγγας, ὅστις μὴ ὢν συνδρομητὴς μας ἀποκλείεται τοῦ δικαιώματος τοῦ δώρου. Κατόπιν ἔλυσεν αὐτὸν ὁ κ. Νουμάς Μαργαρίτης ἀλλὰ καὶ οὗτος διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἀποκλείεται τοῦ δώρου.

Πρῶτος ἐκ τῶν ἡμετέρων συνδρομητῶν ἔλυσεν τὸν γρίφον ὁ κύριος

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΔΡΟΣΟΣ

ὅστις καὶ ἔλαβε τὴν ὑποσχεθεῖσαν εἰκόνα.

Κατόπιν αἱ Κυρεῖ Μαρία Σαρόγλου Ἀδριάννα Μαζαράκη, Λίκατερνιη Μ. Καζαντζῆ, Μαρία Ν. Δαμασκηνοῦ καὶ Δέσποινα Πολυχρονιάδου.

Οἱ ΚΚ. Γ. Ἀναγνωστόπουλος, συντάκτης τῆς «Ἠμέρας», Α. Παρασκευάπουλος, Α. Βιδάλης, Ἰω. Ψαρράς, Σπ. Μπεναύκας, Δ. Χέλμης, Δ. Ζαχαρόπουλος δικηγόρος ἐκ Κύμης, Δ. Ρωμαΐδης, Σπ. Δαμασκηνός καὶ ἡ Σύνταξις τῆς «Στοᾶς».

Ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν δὲ ἔλυσαν αὐτὸν ὁ κ. Νικόλ. Σ. Κυδωνάκης ἐν Κορίνθῳ τηλεγραφικῶς καὶ ὁ κ. Ἰππ. Καραβίας ἐν Ἰθάκῃ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ ἐν τῷ γραφεῖω τοῦ «Παρθενώ» ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Πειραιῶς καὶ Γερανίου ἀριθ. 30.

Ἐν ΣΥΡΩΙ παρὰ τῷ κυρίῳ Δ. Ἀθηναίω.

Ἐν ΠΑΤΡΑΙΣ παρὰ τῷ κυρίῳ Σπ. Πρινάρῃ.

Ἐν ΝΑΥΠΑΚῳ παρὰ τῷ κυρίῳ Παύλῳ Ἰατρῷ.

Ἐν ΧΑΛΚΙΔΙ παρὰ τῷ κυρίῳ Γ. Ν. Φιλαρέτῳ.

Ἐν ΘΗΒΟΙΣ παρὰ τῷ γραφεῖω τῆς «Σφίγγος».

Ἐν ΙΘΑΚῃ παρὰ τῷ κυρίῳ Κ. Ν. Παλλέτῃ.

Ἐν ΚΕΡΚΥΡΑΙ παρὰ τῷ κ. Π. Ἀποστολοπούλῳ.

Ἐν ΖΑΚΥΝΘῳ παρὰ τῷ κ. Γ. Κ. Σφήκῃ.

Ἐν ΚΩΝ/ΠΟΛΕΙ παρὰ τῷ κ. Δ. Ἠλιάδῃ.

Ἐν ΒΡΑΙΛΑΙ παρὰ τῷ κ. Κλεάνθει Παπαδόγλῃ.

ΤΥΠΟΙΣ «ΠΑΡΘΕΝΩΝΟΣ»